

Knudsen: Da den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), aabnede Debatten om det foreliggende Finanslovsforslag, fremsatte han følgende Udtalelse, at naar Venstre mistede nogle Kredse, „betyder det ikke, at Tilslutningen til Venstres Politik af Venstrømænd her i København er ringere end før, men det beviser kun, hvad Følgen var af, at to Partier, der før have været enige om at bekæmpe et tredje, nu skilte sig ud fra hinanden og gik hver sin Vej for at bekæmpe hinanden“. Den ærede Ordfører sigtede herved til Forholdene i al Almindelighed her i København. Hvis man havde taget Sigte paa de enkelte Kredse, hvori Socialdemokratiet her i København havde opstillet Kandidater og derved bevirket, at de Venstrømænd, der tidligere havde repræsenteret disse Kredse, ikke bleve valgte, havde det ærede Medlem haft Ret. Men naar han fremsatte Udtalelsen i al Almindelighed, er det ikke rigtigt, idet der foreligger ganske andre Grunde til, at Venstres Repræsentanter her i København ikke bleve valgte end dem, det ærede Medlem har angivet. Jeg skulde imidlertid ikke have berørt dette, naar ikke denne Udtalelse var bleven skærpet og fremsat i en anden og nyere Belysning af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk). Det ærede Medlem udtalte: „Jeg kan ikke se andet, end at den Tid ogsaa nok vil komme, da Socialdemokraterne og disse Folk — det vil sige Højre — ville falde hinanden om Halsen; de have jo allerede begyndt at lægge ud i Kampen mod det eneste i god og sand Forstand konservative Parti her i Landet, Venstre“. Det ærede Medlem fortsatte: „Socialdemokraterne og Højre lade til at være ganske enige om, saa snart vi have faaet en Regering, der er i Overensstemmelse med Folkets Flertal paa det bedste hver fra sin Side at falde dette Ministerium i Flanken og være med til at rive ned paa det, det bedste de kunne“. Her fremsætter det ærede Medlem ligefrem en Insinuation mod Socialdemokratiet om, at der skulde bestaa en Slags Enighed mellem dette Parti og Højre om i Fællesskab at bekæmpe Venstre. Jeg føler mig foranlediget til at udtale mig herimod, da det

i det hele taget er ganske falsk at kaste en saadan Farve over Socialdemokratiets Valgtaktik og dets Politik i det hele taget.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Kläusen) har allerede udtalt, at der her i Tinget sidder adskillige Repræsentanter for Venstre, som sidde ved Socialdemokratiets Stemmer, og det er jo fuldkommen rigtigt, saaledes er Forholdet. Det gælder ikke alene for København, men for adskillige Kredse omkring i Landet. Derimod vil man ikke kunne finde nogen Socialdemokrat, der sidder her ved Hjælp af Højres Stemmer, og heller ikke nogen Højremand, der sidder her i Tinget ved Hjælp af Socialdemokratiets Stemmer. Det er altsaa fuldstændig forkert at mene, at der skulde være nogen Enighed eller noget Tilløb til Enighed mellem Højre og Socialdemokratiet om i Fællesskab at bekæmpe Venstre. Det, der har været Rettesnoren for Socialdemokratiets Politik ved det sidste Valg, har været det samme som ved de foregaaende Valg: Vi have villet befordre den demokratiske Udvikling her i Landet. Og efterhaanden som vort Parti bliver større og større, ville vi naturligvis søge at faa dette repræsenteret i stigende Grad. Det er klart; det gør Socialdemokratiet ligesom ethvert andet Parti, det gør Venstre selvfølgelig ogsaa. Planen for vor Opstilling af Kandidater lagde vi saaledes, at vi vilde opstille Kandidater dels i de Kredse, hvor vi vare temmelig paa det rene med, at vi havde Flertallet af de Stemmer, der stode uden for Højre, dels i saadanne Kredse, hvor vi ikke kunde tilføre Højre Sejren, men hvor det, hvis Socialdemokratiet ikke sejrede, vilde blive Venstre, der sejrede. Det er Resultatet af denne Plan, der viste sig ved det sidste Valg. At det saa desuden førte til, at Venstre faldt i Kredse, hvor vi ikke opstillede Kandidater, og at Højre der fik sat sine Kandidater igennem, maa, som sagt, tilskrives ganske andre Omstændigheder, og navnlig maa det, vil jeg sige, tilskrives Venstres egen Politik, den Politik, som Regeringen har ført siden den er kommen til Roret. Havde Venstres Politik haft en mere demokratisk Karakter og mere taget Sigte paa den almindelige Befolknings Interesser end paa ganske enkelte Klassers In-